

Risteyks

4/2021

Ekstra

AINA MUISTOISSA

Suojelusenkelitaulu
muistuttaa
Jumalan huolenpidosta

3 tapaa
kohdata
sureva

Ajankohtaisia
aiheita ja
kristillisiä ilmiöitä.

Sain sanottua isälle ennen hänen kuolemaansa, että tiedäthän kuinka rakas olet meille.

Anni Viantie ehti hyvästellä isänsä ja olla mukana tämän viimeisissä päivissä.

• TEKSTI JUKKA BEHM • KUVA ANNA-KAROLIINA PELTO

RAKKAANI, JOITA EI ENÄÄ OLE

Nyrkkeilijä Anni Viantie menetti nuorena yllättäen avopuolionsa ja muutama vuosi sitten isänsä. Molemmat pysyvät muistoissa, ja vierailevat ajatuksissa päivittäin.

Rintamamiestalossa Pilkanmaalla saksanpaimenkoira Helmi temmeltää sekarotuinen Milo apurinaan. Kissat Kessu ja Lumikki pysyttelevät kuninkaallisen hillittynä.

Takan päältä valokuvasta touhua seurailee **Anni Vianpään** isä, joka menehtyi kolme vuotta sitten. Eteisen seinän kuvakollaasista löytyy lisää läheisiä. Siitä kurkistaa niin Annin puoliso **Markus Hulkkonen** kuin nuoruudenrakkaus **Joni**, jonka kuolemasta on nyt yksitoista vuotta.

Niin isä kuin Joni ovat mielessä päivittäin. Ei rakkaita ihmisiä noin vain unohda.

– Kaikki isän tekemät savitontut ovat tallella, Anni Viantie sanoo hymyillen ja siemailee kahvia keittiön pöydän äärellä.

Talo, jossa Anni lemmikkeineen asuu, on hankittu Jonin kanssa Annin aloittaessa hoitoalan opintonsa. – Puoli vuotta ehdimme asua tässä yhdessä.

NYRKKEILYN HUIPULLE

Isä oli urheilumiehiä, ja urheilullinen tuli työstäkin. Nuorena Anni ui ja harrasti karatea maajoukkueatasolla, siirtyi sitten isälle rakkaan lentopallon pariin, kunnes tajusi, että kamppailulajit ovat oma juttu.

Nyrkkeilyä Anni kokeili ensimmäisen kerran vuosi Jonin kuoleman jälkeen. Pari vuotta myöhemmin hän liittyi Kouvolan nyrkkeilijöihin.

Jonille oli tullut uhottua harrastuksen aloittamisesta, ja Anni halusi näyttää, mihin pystyisi.

– Lähdin kesällä 2014 Ruotsiin sairaanhoitajaksi. Hyvän palkan takia pystyin tekemään lyhyempää työviikkoa kuin Suomessa ja keskittymään harjoitteluun, Viantie sanoo.

Tuli ensimmäinen SM-pronssi. Seuraavana vuonna mitali kirkastui hopeaksi, sitten kullaksi.

Ruotsissa keikkaillessa Viantie treenasi Hammarby IF Boxingin riveissä. Suomessa hän alkoi harjoitella Lahden Kalevan salilla ainoana naisena. Valmentaja **Kari Korhonen** oli ollut ennen Annin tapaamista sitä mieltä, ettei nyrkkeily ole naisten laji.

SUMUSTA VIHAAN JA SOVINTOON

Anni muistaa yhä hyvin, kuinka heräsi aamuyöstä ja ihmetteli, miksi Joni ei ollut tullut kotiin. Hän ajatteli laittaa äkäisen viestin, mutta malttoi mielensä. Seuraavana päivänä hän soitti Jonin ystävälle **Henkalle**, jonka autolla Joni oli ollut liikkeellä. – Etkö muka tiedä, Henkka hoki, kun kysyin Jonista, Anni muistelee.

Henkka antoi puhelimen äidilleen, joka kertoi hiekkatieltä suistumisesta. Muut kaveriporukasta olivat selvinnet pienin vammoin, mutta Joni oli kuollut.

Seuraavat puoli vuotta meni kuin sumussa. Anni opiskeli, mutta päähän ei tarttunut mitään. Luokkakaverit huolehtivat ja soittivat, jos Anni ei ilmestynyt tunneille.

Henkan kanssa välit olivat olleet huonot jo ennen onnettomuutta, saati sen jälkeen.

– Olin pitkään vihainen. Etsin kai syyllistä, vaikka Joni oli ollut itse raitissa. Viisi vuotta onnettomuuden jälkeen sain välit kuntoon Henkan kanssa. Kävimme Jonin haudalla ja onnettomuuspaikalla ja kelasimme tapahtumien kulkua läpi. Se oli iso juttu.

Ensirakkaus loppui yllättäen. Siihen ei pystynyt valmistautumaan mitenkään. Jonin valokuvia, palkintoja ja lapsuuden tyynyliinoja on yhä kodin yläkerrassa.

Toisinaan Anni piipahtaa Valkealassa Jonin haudalla. Sytyttää kynttilän ja hiljentyy.

– En käy siellä ihan joka joului tai pyhäpäivä. Enkä ota siitä stressiä.

ARVOKKAAT JÄÄHYVÄISET

Nyrkkeilijän elämä on kurinalaista ja treeni kovaa. Juoksua, kuntopiiriä ja maksimivoiman hakemista lihaksen hapoilla. Kuukautta ennen kisoja alkaa kiduttava jakso, kun pitää päästä kisapainoon.

Samassa painoluokassa kilpailleen **Mira Potkosen** lopetettua uransa Viantieellä on baana auki. Päätavoitteena siintää Pariisin olympialaiset 2024.

Pian Viantie aloittaa työn Nuorten Väylällä nuorten päihdeyksikössä. Sitä ennen hän työskenteli neljä vuotta Kouvolan kotisairaalassa, joka tukee vakavasti sairaiden potilaiden kotihoitoa.

Viantien pitkään sairastellut isä kuoli kolmisen vuotta sitten. Kun sydän pysähtyi, hänet elvytettiin, vaikka kunto oli jo huono.

– Isä sai kaksi arvokasta lisäpäivää, joiden aikana hyvästelimme hänet, Viantie sanoo.

Isällä oli tapana näyttää rakkautensa teoilla. Hän teki Annille polttopuita ja auttoi remonteissa. Tunteiden ilmaisu puhumalla oli vierasta, eikä se ole ollut helppoa Annillekaan.

– Piti ihan pinnistellä, mutta sain sanottua isälle ennen hänen kuolemaansa, että tiedäthän kuinka rakas olet meille. Isä nyökkäsi. ✚

Ajatus

Anna surulle aikaa

• TEKSTI KIRSI HYPÉN-MELANDER, KOUVOLAN SEURAKUNNAN DIAKONI

SURUN EDESSÄ olemme samalla viivalla, se kohtaa ajallaan meistä jokaista. Suru ja kaipaus on kolikon toinen puoli sille, että rakastamme ja olemme tärkeitä toisillemme. Rakkaasta ihmisestä luopuminen ei ole helppoa, tekee kipeää antaa pois.

Jokainen suru on yksilöllinen ja ainutlaatuinen, samalla tavalla kuin jokainen ihmisen suhdekin. Myös tapa surra ja ilmaista surua on yksilöllinen, se ei mahdu muottiin. Siksi surevaa on tarpeen kuulla herkin korvin ja aikaa antaa. Hiljaisuus, kuuntelu ja vierellä viipyminen on arvokkaampaa kuin sanojen paljous.

Surussa on myös paljon yhteistä, se liudentaa ihmisten erilaisuutta ja yhdistää. Sururyhmissä olen nähnyt, kuinka kovin erilaiset ihmiset

jakavat vahvan vertaisuuden kokemuksen. Suru tulee sanotuksi yksilöllisesti ja yhteisesti.

Suru ei ole suoritus eikä rakastavissa oleva ongelma. Se ei ole pyyhkäistävissä pois lohduttamalla. Suru on elettävä läpi. Lohtua tuo se, että vierellä on niitä, jotka tukevat ja auttavat – että ei tarvitse jaksaa yksin.

Kristittyinä toivomme on siinä, että meillä on kuoleman voittanut Vapahtaja. Kuolema ei ole loppu eikä ero rakastamme ole lopullinen, meillä on toivo jälleennäkemisestä. Kuoleman varjon laaksossakin on valoa, varjo kertoo sen. Varjo vahvempi on se tieto, että surun matkallakin elämäämme kannattelevat Jumalan ikuiset käsivarret. ✚

Jos et tiedä mitä sanoisit surevalle, käsi olkapäälle tai halaus riittää kertomaan, että välität.

3x MITEN KOHDATA SUREVA

- 1. KOHTAA**
Älä pelkää kohtaamista. Tutut "otan osaa", "kuinka voit?" riittävät. Käsi olkapäälle tai halaus. Sureva kyllä ymmärtää, mitä sanasi tai kosketuksesi tarkoittavat – välittämistä. Sanojen kömpelyys ei haittaa, kohtaaminen on se juttu.
- 2. KYSY**
Voit kysyä, millaista apua ja tukea sureva tarvitsee. Apu voi olla konkreettista, kuten ruuanlaittoa tai kauppakäyntiä. Hän voi kaivata kaveria haudalla käyntiin. Kuuntelijana on tarpeen surun kaikissa vaiheissa.
- 3. KUTSU**
Ota sureva mukaan tavallisiin toimiin. Tarjoa hänelle "lepohetki" surusta. Se voi olla yhteinen kävelylenkki, kahvihetki tai pullien pyörittely.

Galluppi

Miten vietät pyhäinpäivää? Mitä juhlapyhä sinulle merkitsee?

• KOOSTE MARTTI KIVISTÖ

TIIA VALKEAPÄÄ, VALKEALA
Sytetämme haudoille kynttilät ja muistelemme. Kuusankoskelta jatetaan Jaalaan. Äiti opetti tavat meille sisaruksille. Juhlapyhiä tarvitaan. Silloin oma mielikin viritäytyy juhlatunnelmaan

REEA EINOLA, MYLLYKOSKI
Ei mitään erityistä, mutta suvun historia kiinnostaa. Kerran vuodessa tavataan ja meillä on oma ryhmä Facebookissa. Juhlapyhiä tarvitaan, sillä ne rytmittävät vuoden kiertoa.

SAKARI KÄLVIÄINEN, SIPPOLA
Traditioon kuuluu sytyttää kynttilät Hirvelän hautausmaalla. Syömistä ja muisteluakin tärkeämpää on iloita läheisistä, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskoen. Pyhä merkitsee todellista juhlaa.

Laura Falck sai suojeleusenkeli-taulun äidiltään. Kuvassa mukana Lauran omat tyttäret Ada-Lilia, 11, ja Vera-Lydia, 2.

Suojeleusenkeli matkassa

• TEKSTI LAURA BLOM • KUVA MARTTI KIVISTÖ

MONEN kodin seinällä, useimmiten lastenhuoneessa, roikkuu perinteinen suojeleusenkeli-taulu. Tuttu maalaus muistuttaa Jumalan huolenpidosta enkeleiden avulla.

Inkeroisissa perheensä kanssa asuvan **Laura Falckin**, 31, kotoa löytyy suojeleusenkeli-taulu.

– Kuvassa turvallisen näköinen naishahmo johdattaa kahta peloissaan olevaa lasta huteran sillan yli, kuohuvan kosken pauhatessa ympärillä. Tyttö ja poika vaikuttavat sisaruksilta. Tyttö on vanhempi, ja näyttää, että hän suojeleli vartalollaan pientä

veljeään.
– Saan nyt olla omille lapsilleni tuo turvallisen tuntuinen nainen kuvassa, vaikka en enkeli olekaan, Laura sanoo.

Laura sai suojeleusenkeli-taulun lapsena äidiltään.

– Se on koristanut lapsuudessani ja teinivuosinakin huoneeni seinää. Aikuisuuden kynnyksellä taulu lähti mukaani muuttolaatikossa. Enkeli-taulu on ollut välillä yöpöydällä, seinällä tai liimauksessa reunakoristeiden irrottua. Taulu on kuitenkin ajaton ja herättää tarkastelemaan omaa itseä. Varsinkin näin pimeään kaamosajan kohdatessa mielen.

HYVÄSSÄ TURVASSA

Taulu nostaa Lauran mieleen muistoja lapsuudesta.
– Olen sängyllä maataessa ni ihmetellyt enkeli-taulun sanomaa. Inkeroinen, jossa olen asunut lapsuuteni, kulkee Kymijoen vieressä. Monet sillat ylitimme äidin tai isän kanssa iltalenkeillä, lämpimissä vaunuissa istuen tai kädestä pitäen. Ehkä tuo kuva muistuttaakin kasvuympäristöstäni, jossa minua ja läheisiäni on ollut enkeli turvaamassa.

– Ajatus suojeleusenkelistä saa miettimään, mitä opetan uskonnosta lapsilleni. Lapset

saavat kerhossa ja koulussa samanlaisen kasvatuksen, jonka itsekin olen saanut. Käymme yhdessä jouluna ja pääsiäisenä kirkossa sekä osallistumme Anjalankosken seurakunnan kerhoihin, tapahtumiin ja leireille. Laulan iltaisin lapsille lastenvirsiä.

– Suojeleusenkeli-olemassaolosta en tiedä, mutta silloin kun joku sanoo suojeleusenkeli-olleen matkassa pahaspa paikassa, en todellakaan väitä vastaan. Oliko pelastus vain kohtalo vai pitääkö Jumala huolta lapsistaan, jääköön ikuisiksi arvoitukseksi, Laura pohtii. ✚

Tule mukaan

PUUHAPERJANTAI

Pe 5.11. klo 9.30-11 Korian kirkon Koriasalissa. Pelataan porukalla erilaisia lauta- ja korttipelejä. Mukana Kakspyrin asiantuntija Raisa Mänttari, jonka kanssa on mahdollisuus keskustella mielen hyvinvoinnista.

YLÄKERTA

Su 7.11. klo 15 Kuusankosken srk-keskuksen 3. krs. Mukavaa yhdessäoloa sanomasta tinkimättä, letkeää musiikkia, ehtoollisenvietto ja lapsille oma Donkki-pyhis opetuksen aikana.

KOKO PERHEEN LAUTAPELI-ILTA

Ti 9.11. klo 17-18.30 Sarkolan seurakuntakodilla, Suomenkatu 3. Tule pelaamaan lasten kanssa erilaisia lauta- ja korttipelejä. Pelejä löytyy eri-ikäisille lapsille.

ISÄNPÄIVÄN PERHEKIRKKO

Su 14.11. klo 10 Kuusankosken kirkossa. Mukana lapsikuoro Valonsäteet. Messun jälkeen kahvi- ja mehutarjoilu. Päivän kunniaksi jokainen isä saa pyöryttää onnenpyörää! Huikeat palkinnot luvassa.

SUNNUNTAI SPECIAL -MESSU

Su 14.11. klo 17 Kouvolan seurakuntakeskuksen Maria-salissa. Hengen hedelmät ja lahjat. Tule tapaamaan ystäviä, kuulemaan Jumalan sanaa ja viettämään ehtoollista. Puhe Kristiina Nordman, haastattelu Jari Mikkola, musiikki Henna Nieminen & co. Kahvit. Lapsille hoitopaikka ja omaa ohjelmaa. Seurattavissa myös Kouvolan seurakunta YouTube-kanavalla.

NUORTEN AIKUISTEN ILTA

Ke 17.11. klo 18 Myllykosken Triadis-

sa. Aiheena: Miten jaksan? Yhteisen alustuksen jälkeen kahvit ja aikaa keskustelulle.

KYNTTILÄTAPAHTUMA

Su 21.11. klo 17 Kynttilätapahtuma itsemurhan uhrin muistoksi Kouvolan seurakuntakeskuksen Maria-salissa. Kynttilöiden sytytys seurakuntakeskuksen sisäpihalla klo 17.40. Järj. Kouvolan seurakunnat, Surunauha ry, Kakspyrin ry, Kouvolan kaupunki.

TUOMASMESSU

Su 21.11. klo 17 Voikkaan kirkossa. Mukana Henna Nieminen ja Gospelkuoro. Tuomasmessussa pääosassa on rukous, jota eletään todeksi esirukouspyynnöin, rukousalttarien ja musiikin avulla. Lapsille on messun aikana päivän aiheeseen sopivaa ohjelmaa. Ilta päättyy yhteiseen kahvi- ja teetehetkeen.

PYHÄINPÄIVÄN KIRKOT

Seurakunnat järjestävät pyhäinpäivänä **6.11.** jumalanpalveluksia, hartaushetkiä ja iltakirkkoja eri puolilla Kouvola. **klo 10** Messu Valkealan kirkossa ja Elimäen siunauskappelissa **klo 10** Sanajumalanpalvelus Kuusankosken ja Sippolan kirkossa **klo 12** Sanajumalanpalvelus Sippolan kirkossa **klo 13** Messu Käpylän kirkossa **klo 14** Hartaus Korian siunauskappelissa **klo 18** Iltakirkko Elimäen, Kuusankosken, Jaalan ja Valkealan kirkossa sekä Kouvolan Keskuskirkossa

SEURAA TAPAHTUMAVIESTINTÄÄMME

kouvolanseurakunnat.fi/tapahtumat
[facebook.com/kouvolanseurakunnat](https://www.facebook.com/kouvolanseurakunnat)

KE 24.11. KLO 17-19 SINKKUILTA KUUSANKOSKELLA

TULE viettämään aikaa, tutustumaan uusiin ihmisiin ja etsimään ystävää Kuusankosken seurakuntakeskuksen yläkertaan, Maunukselantie 3. Sinkkuilloissa pelataan, tutustutaan toisiin leikkien avulla ja syödään yhdessä. Illoissa lauletaan ja hiljennytään hartauden avulla Jumalan eteen. Lastenhoito on järjestetty tapahtuman ajan. Sinkkuilta ovat tervetulleita kaikenikäiset. Mukana illoissa on pastori Mirva Lehtinen. Sinkkuillat saivat alkunsa viime heinäkuussa kahden seurakuntalaisen aloitteesta. Sinkkuilta järjestetään marraskuussa jo kolmatta kertaa.

PYHÄINPÄIVÄ LA 6.11. MUISTOKYNTTILÄT SYTYTÄVÄT KIRKOISSA

SYTYTÄMME Kouvolan kirkoissa kynttilät vuoden aikana poisnukkuneiden seurakuntalaisten muistoksi. Pyhäinpäivän iltakirkoissa sekä Sippolan kirkon jumalanpalveluksissa luetaan niiden viime pyhäinpäivän jälkeen kuolleiden seurakuntalaisten nimet, joista on tieto jäsentietojärjestelmässä 3.11. mennessä. Pyhäinpäivän iltakirkot vietetään **klo 18** Elimäen, Kuusankosken, Jaalan ja Valkealan kirkossa sekä Kouvolan Keskuskirkossa. Sippolan kirkossa **klo 10** muistetaan Välikankaan ja Hirvelän hautausmaalle haudattuja ja **klo 12** Anjalan, Muhniemen ja Karhunkankaan hautausmaalle haudattuja. Lue lisää: kouvolanseurakunnat.fi/pyhainpaiva

Valoa pimeään

PYHÄINPÄIVÄN viikonloppuna voi kohdata hautausmailla Kouvolan seurakuntien työntekijöitä ja vapaaehtoisia. Keskusteluseuran lisäksi on tarjolla kuumaa juotavaa Valkealan kirkkomaalla, Hukalan hautausmaalla, Elimäen hautausmaalla, Kuusankosken uuden hautausmaan kappelissa ja Korian siunauskappelilla. Kuusankosken kappelissa kuullaan myös musiikkia.

HAUTAUSMAAPÄIVYSTYKSET

Pe 5.11.
klo 18-20 Elimäen hautausmaa. Tarjolla kuumaa mehua.
La 6.11.
klo 12-14 Korian siunauskappeli. Tarjolla kuumaa mehua.
klo 14.30-16.30 Kouvolan vanha hautausmaa.
klo 15-17 Lepolan, Muhniemen, Välikan-

kaan, Hirvelän, Karhunkankaan ja Anjalan vanha hautausmaa.
klo 16-18 Valkealan kirkkomaa ja Hukalan hautausmaa, tarjolla kuumaa glögiä.
klo 16-18 Kuusankosken Uuden hautausmaan kappeli, mahdollisuus keskustella papin kanssa. Tarjolla kuumaa glögiä ja pyhäinpäivään sopivaa musiikkia.

**KOUVOLAN EV.LUT.
SEURAKUNNAT**

Julkaisija: Kouvolan seurakuntayhtymä **Toteutus:** Kouvolan seurakuntayhtymän viestintä
Ota yhteyttä: tiedotustoimisto.kouvola@evl.fi **Kansikuva:** Anna-Karoliina Peltö
Taitto: Heidi Hujanen **Painosmäärä:** 51.000 kpl **Ilmestyminen:** PK-lehden liitteenä
Jakeluhuomautukset: ssmitasuomi.fi/jakelupalaute **Lue verkossa:** pkank.fi
Lisätietoja: kouvolanseurakunnat.fi/risteys-ekstra